

סיפורי האימים של שלוש נשים שהעזו לגלות מה קרה להן בבית-חולים פרטי אחד

זקנים מאוד. היתה לי הרגשה שהולכות לרעוד להן הידיים. אחרי ששוחחתי מבילינסון הם השאירו אותי למעקב. נודע לי שיום לפני שהגעתי לי שם התארגנו נשים לחתום על עצור מה נגד רמת מרפא. אני לא יודעת אבל יש לי הרגשה שהם הולכים שם על צ'אנס. יוצא טוב - בסדר. לא יוצא טוב - שולחים לגרידה נוספת, כאילו מדובר בפעולה שיגרתית. גם כך גרידה יכולה לגרום נזק רב. ועוד שתי גרידות במשך שבועיים? אני לא רוצה לחשוב על מה זה יכול לגרום לי. לכי תדעי מה הם עשו לי שם.

כמו צאן

מובא לטבח

כשהלכתי לרופא ואמרתי שאני רוצה להתלונן על רמת מרפא, הוא אמר לי באדישות: או מה ייצא לך מזה? או הם יחליטו על פעולה לשיפור בית-החולים וינקו את תקיורת.

התפלה

עד כאן סיפורה של ריבקה. ריבקה שלחה מיכתב תלונה, (ראה גלופה), ומקופת-החולים נמסר לה שהם דאגו להחלפתו של הרופא.

סיפורה בת 28, שגם היא עברה הפלה ברמת-מרפא, אינו שונה.

מספרת אידנה:

כשגיליתי שאני בהריון זו היתה הפתעה. נכנסתי לדילמה קשה: מצד אחד התחושות החדשות בי גוף, היה לזה טעם שקשה להגיד.

..אני כבר חצי שנה אחרי ההפלה ועדיין איני מסוגלת ללכת!

שנה אחרי ההפלה ועדיין איני מסוגלת ללכת!

ללכת!

ללכת!

ללכת!

רו. אמנם את נעשית כבדה בגוף ונשרכת בליאות, אבל את מרגי שה שמשוה נוצר בתוכך וזו הרגשה נפלאה. לא ידעתי מה לעשות. להשאיר או לא להשאיר?

היה ברור לי שאילו הייתי נשיר את, או אילו בן הזוג היה לידי ואתי, לא הייתי מבצעת הפלה בשום אופן, אפילו אם כל השיקולים היו הגיוניים היו נגד. כמו: מצב כלכלי ועיתותי לא מתאים. אבל זה היה בתקופת המילחמה בלבנון, והייתי לבד לגמרי. התחילו הבחילות, ור הסחרחורות.

יום אחד, כשמצאתי את עצמי מול הטלוויזיה, מקיאה את נשמתי ונופלת על הריצפה, הבנתי שאני בשום פנים לא מוכנה לעבור את

רוב הנשים נשלחות לרמת מרפא מאחר שחדרה-הניתוחים של בילינסון עמוס מדי. רמת מרפא מהווה בעצם מעין קבלן-מישנה. אחרי ההפלה היו לי שלושה ימים מאוד רגועים ושלושים ביום השלישי קמתי מהמיטה, בצהריים הלכתי לאכול. הרגשתי שאני חלשה מאוד. פתאום הרגשתי שר אני רטובה לגמרי וכולי שטופה ברדם עד הבריכים. לקחתי מוגינת ונסעתי לרופא קופת-חולים. הוא הסתכל עלי וישר אמר: רוצי מייד לבילינסון.

הגעתי לשם לפנות ערב, והרופא אמר מייד: תשכיבי אותה. לי מחרת עשו לי בדיקת אולטרה-סאונד (בדיקה המראה על גבי הי מסך את פנים הרחם) ואו אמרו לי שאצטרך לעבור גרידה נוספת מ פני שנסארו פירורי חומר בתוך הרחם. הרופא בקופת-חולים גם ארמר לי שגראה לו שהשאירו לי שאריות ברחם.

בבילינסון הרגשתי שעכשיו הר לכים לטפל בי ברצינות. ברמת מרפא הרגשתי שזו עבודה של סרט

התפלה

השולחנות. כששכבתי בבילינסון (אחרי סיבוכים) היו שם עשר נשים ששכבו בבית-החולים בגלל טיפול רשלני של רמת מרפא. ר הרופאים שם כבר לא מתרגשים.

בבית מייטובחיים

רמת מרפא הפך למעין בדיחה פריטית. בבילינסון זה כבר ידוע שהטיפול ברמת מרפא הוא רשלני. למרות שהוועדה לאישור ההפלות היא בבילינסון, בפתח-תיקוה.

הנידון: תלונה על יחס רשלני בבית-ח"מ "רמת מרפא".

במאריך 21.1.82 הופניתי ע"י ועדה רפואית לענייני הריון מבי"ח בילינסון, לביצוע הפסקת הריון בבית-ח"מ "רמת-מרפא" ברמת גן.

ברצוני להתלונן על התופעות הבאות:

1. הבדיקה הגניקולוגית ע"י הרופא (ד"ר זוסמנוביץ) בוצעה באופן סכאיב ביותר, (יום קודם לכן נבדקתי ע"י שני רופאים אותה בדיקה עצמה - והדבר בוצע ללא כל כאב).
2. בחדר הניתוח נכחו הרופא המנתח, רופא מרדים, ואח ושלושתם כבני שכעים שנה להערכתם.
3. רמת הסניטריות בחדר הניתוח היתה ירודה ביותר, וכך בכל בית החולים.
4. לאחר הניתוח, דרוח לי ע"י חולות אחרות בחדר כי הושלכתי בגסות על המיטה.
5. הניתוח בוצע בכקר קר ולאחר שההעוררתי מהנרקוזה גיליתי כי עלי רק שמיכה קלה בלבד (החדרים אינם מוסקים), ורק לאחר בקשות חוזרות ונישנות ניאונה האחות להביא לי שמיכה נוספת.
6. שלושה ימים לאחר הניתוח החלו כאבי בטן חזקים ביותר, מלווים בשיספי דם חזקים. עפ"י הכניח רופא קופ"ח (ד"ר וקסלר) אושפזתי בבית-ח"מ בילינסון. במיפוי על קולי נמצא כי "פירורי חומר" נמצאו בחלל הרחם, כנראה שרידי הטיפול ב"רמת מרפא" ונערך ניקוי חלל הרחם בהרמה מליאה. בבית-ח"מ בילינסון שהייתי 3 ימים, מלבד עצמת הנפש, הכאבים, והפסד ימי עבודה שניגמר לי, ברצוני להפנות את חשומתי ליבך להוסעה הכללית, ששמה ביה"ח רמת מרפא, וברצוני לשמש כאן פה לעוד נשים רבות (ובפירוט אני מרשה לעצמי לאכר: "נשים רבות", וזאת לפי שיחות עם רופאים ואחיות בבית-ח"מ בילינסון) אשר מגיעות לטיפול לאחר הטיפול הרשלני שקיבלו ב"רמת מרפא". נשים אשר מחמת צינעת הנושא מעדיפות שלא להתלונן ולטבול יחס זה.

אודה לך מאד באם תקדיש הזמן לחקר הנושא, ואני חקווה כי מכתבי זה יענה.

הושלכתי בגסות!

אה, עקרת בית בת 32. אני אם לשני ילדים. בשואה לפני שנתיים נכנסתי להריון למרות שהיה לי התקן תוך רחמי לי מניעת הריון. נאלצתי לבצע הפלה. הוועדה שלחה אותי לבית-החולים רמת מרפא ברמת-גן. שם עשו לי גרידה ונשלחתי הביתה. לפני כחודשיים החלטנו בעלי ואני, שאנו רוצים בילד נוסף. נכנסתי להריון. בצילום האולטרה-סאונד שנעשה לי הטכנאי נדהם. על המסך הוא קלט צילום של עור בר ולולאת מתכת. מסתבר שבעת ביצוע הגרידה ברמת מרפא, הם שכחו להוציא את הטבעת. כמוכן שנאלצתי לעבור הפלה נוספת. ר את הילד הזה רציתי מאוד. כשאני חושבת על כל העסק ה זה אני לא מבינה. מה זה, עובדי דים שם סנדלרים?

איש כבר אינו מתרגש

כתבה הפלה במחחרת (ה)

עולם הזה (2364) עסקה בי תוצאות הפלה שבוצעה בקליניקה פרטית. נשים רבות סבורות שהאפשרות לבצע הפלה דרך ועדה של קופת-חולים, משחררת אותן מדאגה. מסתבר שדווקא תחום זה פרוץ לחלוטין. מכיוון שזוהו נושא שלא מרבים לדבר בו בפומבי, מ כיוון שפחדים שכל השיפה או פירסום יעיר את הרתיים והם יפרצו במחאות, נעשים הדברים בשקט. כמעט בחשאי. במיקרה של סיבון אחרי הפלה. כל אשה סבורה שהיא מיקרה בודד, חריג, ומה שקרה לה הוא דבר יוצא-דופן. בית-החולים רמת-מרפא הדברי רים שהתרחשו בו במשך תקופה ארוכה, הוא דוגמה מובהקת. סיפורה של לאה אינו מיקרה יחיד. לאה היא רק אחת מבין מי אות נשים שעברו גרידה כושלת בבית-החולים רמת-מרפא. היא התייחסה אל המיקרה כאל תאוריה, ולא חשבה שהיא יכולה להתלונן על הטיפול הרשלני. גם ריבקה, סטודנטית בת 24, עברה הפלה ברמת-מרפא.

מספרת ריבקה:

אני בת 24. רווקה. כשגיליתי ש אני בהריון ניגשתי לוועדה של קופת-חולים לאישור הפלה. הוועדה עברה מהר ובסדר. גשמת לבית-החולים רמת-מרפא ברמת-גן. כשאני נוכרת במקום הזה בא לי לגשת לשם ולהפוך להם את